

گزارشکار ۷ علوم اعصاب محاسباتی

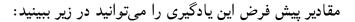
عارف افضلی ۶۱۰۰۹۸۰۱۴

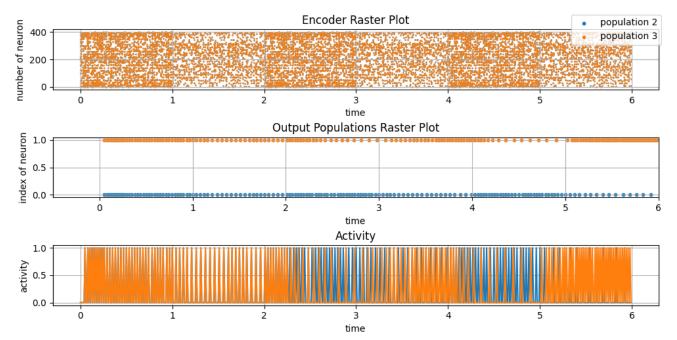
بهار ۱۴۰۰

مقدمه

در این بخش به بررسی قوانین یادگیری تقویتی RSTDP میپردازیم. ابتدا یک جمعیت نورونی برای گرفتن دادهها از encoder درست میکنیم که بعد آن، رزولوشن عکس ورودی خواهد بود. در ادامه دو جمعیت نورونی دیگری درست میکنیم با هر کدام یک نورون دارند که به صورت fullyConnect این دو جمعیت به جمعیت اول متصل شدهاند. دلیل اتخاذ دو جامعه نورونی که هرکدام یک نورون دارند به جای یک جامعه نورونی که دو نورون دارد، این است که در تعریف اینکه باید تغییرات دوپامین مثبت بشود یا منفی، باید بر اساس فعالیت جمعیت نورونیها تصمیم بگیریم نه اینکه تصمیم گیری درون یک

جمعیت اتفاق بیفتد پس من بهجای یک جمعیت دو نورونی، دو جمعیت یک نورونی ساختم. از توزیع پواسون برای انکود کردن عکسها استفاده شده است. برای ورودی ۲ عکس سهبار پشت هم انکود شده اند و کنار هم قرار گرفته اند که خروجی آن به عنوان جریان ورودی قرار میگیرد که هر ثانیه عکسها جابجا می شوند.

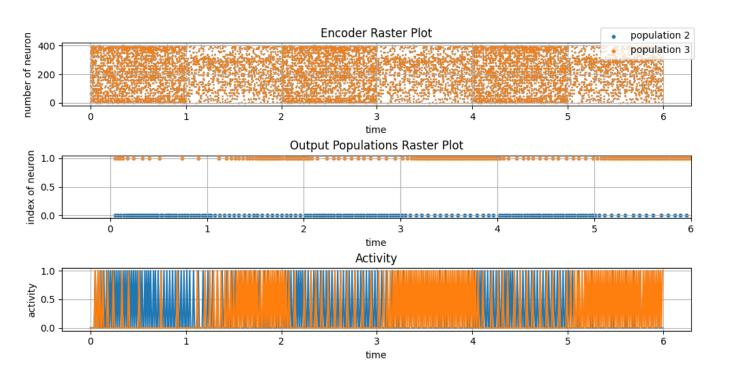
همانطور که میتوانید ببینید بعد از گذشت مدتی نورون ۲ (آبی) به عکس ۱ واکنش میدهد و نورون ۳ (نارنجی) به عکس ۲ واکنش میدهد. نکتهای که وجود دارد این است که عکس ۱ بخش خوبی از عکس ۲ رو پوشش میدهد پس وقتی که به عکس ۱ میرسیم، آموزش نورون ۲ (آبی) سختتر خواهد بود و دیرتر یاد میگیرد.

دلیل اینکه نورونها بعد هر یک صفر می شوند این است که حساسیت کانکشن بین نورونها را کم کرده ام که این نورونها بتوانند یادگیری انجام دهند ولی با این کار در هر زمان لزوما اسپایکی ندارند.

تاثیر gamma (ضریب gamma)

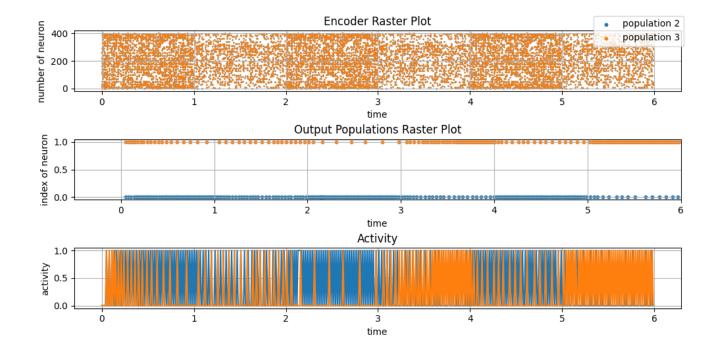
با افزایش گاما انتظار داریم که learning rate به صورت خطی افزایش یابد که این تغییر، افزایش تغییرات وزنها را در پی دارد. این تغییر در پارامتر gamma صورت میگیرد که در حالت پایه مقدار ۲.۰ را دو نورون داشتند و در نمودارهای زیر مقدار ۲.۰ و ۰.۸ را به ترتیب نورونهای ۲ و ۳ را خواهند داشت.

همانطور که انتظار داشتیم در شکل زیر، میبینیم که تغییرات وزنها سریعتر انجام میشود نسبت به حالت پایه و باعث میشود یادگیری سریعتر صورت بگیرد.

تاثیر ماندگاری تریس

برای مدل RSTDP، برای تغییر ماندگاری تریسها باید tau_s را در دو جمعیت نورونی تغییر داد. در حالت پایه ثابت زمانی جمعیت نورونیها برابر ۴ بود ولی با تغییر آن به مقادیر ۷، می بینیم که به نتیجه بهتری نسبت به حالت پایه رسیدیم به این دلیل که وزنها به مقادیر مشخصی همگرا می شوند و وزنهایی که تاثیری در این شناسایی ندارند، به سمت صفر می روند و به مرور زمان تاثیر شان از بین می رود.

تاثیر weight_decay

با زیاد کردن این متغیر، می توان سرعت کم شدن وزن را افزایش داد و به این معنی است که زودتر وزنها کاهش می یابند و ممکن است آنهایی که به مقداری همگرا می شدند دیگر هم گرا نشوند. در مثال زیر این متغیر را از ۲۰۰۵، به ۲۰۰۵ تغییر دادم نسبت به حالت اولیه. همانطور که می بینید آنقدر تاثیر وزنها در نورونهای بعدی کم شده است که به شدت تعداد اسپایکهای نورون ۲ کم شده است و یادگیری ای در آن انجام نمی شود.

